

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 1380/07
23.08.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Olge Đuričić, predsednika veća, Obrada Andrića i Tomislava Medveda, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Biljanom Šunderić, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužilje AA, protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije - Poreske uprave - Regionalni centar Niš, broj 433-384/06 od 03.01.2007. godine, u predmetu povraćaja poreza na kapitalni dobitak, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 23.08.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem, u postupku po žalbi tužilje, poništeno je rešenje Ministarstva finansija Republike Srbije - Poreske uprave - Filijale Niš broj: 431-1626/06 od 09.06.2006. godine i predmet vraćen prvostepenom organu na ponovni postupak i odlučivanje. Napred navedenim rešenjem prvostepenog organa od 09.06.2006. godine, odbijen je, kao neosnovan, zahtev tužilje za povraćaj poreza na kapitalni dobitak, po rešenju broj 431-92-862k-1/04.

Tužbom kojom je pokrenula ovaj upravni spor, tužilja osporava zakonitost rešenja tuženog organa zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava. Sa razloga bliže navedenih u tužbi tužilja ističe da su prilikom utvrđivanja predmetne poreske obaveze poreski organi pogrešno primenili Zakon o porezu na dohodak građana, te na taj način nezakonito utvrdili poresku osnovicu, pri čemu su u provedenom postupku povređene i odredbe čl. 11. stav 2. i čl. 160. tačka 2. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji. Istovremeno ukazuje da u provedenom postupku pred poreskim organima poreski organi nisu postupili u skladu sa nalogom presude Vrhovnog suda Srbije, saglasno zakonskim odredbama. Kako sa navedenih razloga nalazi da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužilje, predlaže da Vrhovni sud Srbije tužbu uvaži i poništi i osporeno i prvostepeno rešenje, te svojom odlukom meritorno reši u ovoj upravno-pravnoj stvari i obaveže tuženog da tužilji nadoknadi nastale troškove upravnog spora.

Tuženi organ je u odgovoru na tužbu ostao u svemu pri razlozima datim u obrazloženju osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Ocnom navoda tužbe, odgovora na tužbu i svih spisa predmeta ove upravno-pravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba nije osnovana.

Naime, iz spisa predmeta i obrazloženja osporenog rešenja vidi se da je tuženi organ doneo odluku kao u dispozitivu tog rešenja nakon što je u postupku po žalbi tužilje izjavljenoj protiv rešenja prvostepenog organa broj 431-1626/06 od 09.06.2006. godine nesumnjivo utvrdio da su u postupku donošenja tog rešenja učinjene povrede pravila postupka iz čl. 9. a u vezi sa čl. 133. Zakona o opštem upravnom postupku i člana 226. istog Zakona. Ceneći ožalbeno rešenje tuženi organ utvrdio je da je isto obuhvaćeno i povredom odredbe člana 198. i 199. Zakona o opštem upravnom postupku, kao i to da spisi predmeta nisu kompletni, jer u istima ne postoje dokazi pomoću kojih se utvrđuju činjenice u poreskom postupku, shodno članu 43. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji. Sa navedenih razloga tuženi organ je, nalazeći da je ožalbeno rešenje doneto uz povrede pravila postupka i na osnovu nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja to rešenje poništio i predmet vratio na ponovni postupak i odlučivanje sa jasnim nalogom za postupanje prvostepenog organa u ponovnom postupku.

Kod ovakvog činjeničnog i pravnog stanja stvari pravilno je, i po oceni Vrhovnog suda Srbije, odlučio tuženi organ kada je u postupku u kome nije bilo povreda pravila postupka od značaja za drugačije rešenje ove upravne stvari, poništio rešenje prvostepenog poreskog organa od 09.06.2006. godine i predmet vratio na ponovni postupak i odlučivanje, dajući za ovakvu ocenu i odluku razloge koje kao dovoljne i na zakonu zasnovane u svemu prihvata i ovaj sud.

Sud je cenio navode iznete u tužbi pa nalazi da isti nisu od uticaja na drugačiju odluku u ovoj pravnoj stvari, imajući pri tome u vidu da je prvostepeni organ, a saglasno odredbi člana 232. stav 2. dužan da donese novo i na zakonu zasnovano rešenje postupajući u svemu po nalogu iz drugostepenog rešenja, pri čemu je tužilja u prilici da svoja prava i pravne interese štiti podnošenjem žalbe protiv tog prvostepenog rešenja ukoliko istim ne bude bila zadovoljna, a zatim da ovom sudu podnese i tužbu protiv rešenja drugostepenog organa sa istih razloga.

Sa napred iznetih razloga, nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužilje, Vrhovni sud Srbije je primenom odredbe člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", 46/96), odlučio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 23.08.2007. godine, U.1380/07

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Biljana Šunderić, s.r. Olga Đuričić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

IJ